

18 oktober 1966.

OVER SUGGESTIE, DE AKTIE EN WAT HET IS

Goeden avond vrienden,

Wat verstaat men onder suggestie in de eerste plaats, want dat is belangrijk? Men verstaat onder suggestie het doen aannemen van iets dat niet waar is. Het scherpen dus van een beeld van de werkelijkheid dat maya, dat begoocheling is. Wat het werkelijk is, ja, je zou kunnen zeggen: suggestie is een methode waardoor het werkelijkheidsbesef van een persoon op een bepaald terrein wordt verdiept, of wordt afgebogen.

Wat je ermee kunt doen, met suggestie kun bijna alles doen. Met suggestie kunt u bv. iemand doen denken dat hij of zij er net zo knap uitziet in een bepaald toilet als een etalagepop. Je kunt iemand de illusie geven dat hij of zij machtig is. Je kunt de mens doen denken dat hij absoluut een bepaald product moet kopen. Dat alleen een bepaalde godsdienst of een bepaalde politieke groepering de enige juiste zal zijn. Je kunt met suggestie honderd en één dingen doen, en wat is de actie ervan. De actie ervan is het overheersen van de bewuste suggestor ten aanzien van allen die zich van de suggestieve waarde niet bewust zijn. Dan heeft u eigenlijk de punten zo'n klein beetje behandeld, nu zullen we proberen er op in te gaan.

Suggestie. Wanneer ik met u spreek en ik gebruik bepaalde technieken dan ben ik in staat om uw persoonlijkheid tijdelijk te domineren. Ik geef u het gevoel dat er dingen aanwezig zijn die er misschien niet zijn. Ik geef u een gevoel van kracht dat misschien niet helemaal reëel is. Ik verander kort en goed uw wereld voor u. Een klein beetje misschien, misschien ook heel veel. Die suggestie op zichzelf die behoeft niet van mij uit te gaan dat moet u goed begrijpen. Want heel veel mensen vragen om suggestie. Vb. Een vrouw te geneigd om te vragen. zie ik er goed uit. Wanneer ze iemand ontmoet die in haar de enige vrouw ziet, dan wordt ze mooi doordat ze de suggestie nu als een zekerheid gaat hanteren. Er geschiedt dus een verandering. een verandering van uiterlijk, van gedrag, van houding ja zelfs van teint en gezondheid, alleen doordat de suggestie tot een zekerheid wordt. En daarmee hebben we geloof ik wel een van de belangrijkste punten te pakken.

Wanneer ik een suggestieve werking veroorzaak, dan zal ze van weinig belang zijn zolang het bij een suggestie blijft, op het ogenblik dat ik die suggestie door ga zetten echter, dat ik haar tot een werkelijkheid maak zal zij voor de mens die de suggestie ondergaat realiteit worden.

De mens is een eigenaardig wezen. Je bent het zelf misschien, niet zo bewust, maar je ziet de wereld nooit precies zoals ze is. U ziet de wereld zoals u denkt dat ze is, of zoals u wenst dat ze te. D.w.z. dat u van sommige mensen alleen het kwade, van anderen alleen het goede ziet. Dat u blind bent voor de goede of kwade eigenschappen van vele voorwerpen rond u. Dat de betekenis van het gedrag van de mensen in uw ogen een geheel andere kan zijn dan de werkelijke achtergrond. En omdat u dus eigenlijk altijd leeft in een wereld waarin de waan een rol speelt, en in zekere mate ook zelfsuggestie, de een denkt bv. dat hij de wijsheid in pacht heeft en blijft zichzelf dat zo voorpraten dat hij op een gegeven ogenblik werkelijk voelt wijs te zijn. De vraag is nog of een ander die mening met hem deelt natuurlijk. maar voor zich is dat zo. Voor hem is dat een onaantastbaar feit. Een ander zal geloven dat hij met God een direct contact heeft, dat is misschien helemaal niet waar, dat kan wel een beetje illusie zijn, zelfbegoocheling, fantasie; maar wanneer die mens dat als een zekerheid gaat beschouwen, dan kan hij, en dat is vreemd, uit dit op zich denkbeeldige kracht putten, hij kan er iets mee doen.

De mens kan eigenlijk juist doordat hij een waanwereld heeft uit de waan bepaalde dingen tot werkelijkheid maken. Je bent als mens eenzijdig, en wanneer iemand iets gaat suggereren wat tegen uw eigen wezen indruist dan kunt u daar niet op reageren. U zult het hoogstens afwijzen. U zult onmiddellijk die hiaten en gaten er in zien. U zult zich beroemen op de onwaarheid ervan. Maar wanneer diezelfde suggestie nu gegeven word ofschoon het doel nog steeds tegenovergesteld is aan uw eigen visie, in de richting van uw eigen denken dan gebeurt er iets anders. U gaat de suggestie beschouwen als deel van uw eigen denken. Daarvoor

projecteert u het gesuggereerde besef op de wereld en dan ziet u werkelijk dat waspoeder A veel witter wast dan waspoeder B, dan ziet u werkelijk dat de appels van deze boom veel mooier zijn dan die van de ander, ook al ziet niemand dat verder.

Een verandering van de wereld dat is dus eigenlijk de kern van de suggestie. Wanneer je de technieken van de suggestie wilt bezien dan kun je dus spreken over de normale suggestiewaarde, dat is bv. wanneer ik tegen u zeg dat het hier toch langzamerhand een beetje lichter begint te worden, merkt u dat niet en ik herhaal het dadelijk nog een paar keer. Dat is de gewone suggestie. Een mondelinge suggestie die wordt gegeven die door mijn eigen gedrag wordt onderstreept. Dan wordt het voor u inderdaad lichter. U denkt dat het lichter wordt.

Daarnaast kan ik werken met een vorm van suggestie die minder direct is. Men noemt dat wel sublimale suggestie omdat men daarbij aanspreekt op het onderbewustzijn. Een hele eenvoudige vorm ervan heeft men een hele tijd geprobeerd in de bioscopen zoals u zich misschien wel kunt herinneren, daar heeft men nl. tijdens een film heel kort zodat de mensen het niet bewust konden lezen het woord ijs laten opflakkeren. Het resultaat werd dat op de avonden dat dit wel deed 193 ijsstaven werden tegen 100 op andere avonden, bijna het dubbele dus. Een sublimale suggestie gaat uit van het feit dat in uw innerlijk leven bepaalde ervaringen en onevenwichtigheden schuil gaan, begeerten en behoeften die niet gestimuleerd kunnen of behoeven te worden door de wereld van buiten, dan heeft u een redelijke controle. Maar ik moet dat onderbewustzijn direct aansporen. Het gesuggereerde idee komt nu in uzelf op. U weet dus niet meer dat er een agent van buitenaf werkzaam is geweest en het resultaat is dat u die suggestie veel ernstiger neemt. En dan is er een vorm van suggestie, de milieusuggestie, de omgeving. Wanneer ik iemand breng in een kamer waarin de verhoudingen niet helemaal juist zijn dan kan ik bereiken dat die ongeacht het feit dat de vloer normaal recht is evenwichtsstoornissen vertoont. Ik kan teweeg brengen dat hij zichzelf klein en onmachtig gaat voelen, of groot en heel erg sterk. En toch is dat allemaal een kwestie van centimeters. Die proeven zijn genomen. Wanneer ik nu dat in een proefkamer doe. dan weet de patiënt in kwestie daar wel van, maar stel nu dat ik in de buitenwereld rond u iets, ga veranderen, ik ga bv. alleen met een krijtje hier en daar de naam van een of ander persoon neerkrabbelen met viezerik daarachter. U ziet dat niet eens bewust of u zegt bah wat knoeien ze tegenwoordig. Maar als u het honderd keer hebt gezien dan spreekt uw omgeving, ook wanneer die opschriften er niet meer zijn tot u, bah deze of gene is een viezerik. Alleen al wanneer u op die plaats komt, dan komt dat naar boven, u gaat dus die persoon op de duur verwerpen. En wanneer ik overal schrijf of neerhang dat een of ander persoon de wijsheid zelve is, dan kan ik hem op den duur in uw ogen tot een God maken, omdat u alles gaat associëren ermee. Wil ik een suggestie hebben met een aangename werking dan is het heel eenvoudig. Ik ga bv. het portret van de één of andere neerhangen overal waar u prettige ervaringen opdoet. Wil ik een idee van macht vestigen dan gebruik ik die naam, die figuur dus overal waar macht wordt uitgeoefend enz. U gaat op den duur het beeld associëren met het idee en daarmee zal alleen die naam voor u macht bezitten of u gelukkig maken. Dat is een van de grondslagen van de zgn. brainwashing techniek. Het is duidelijk dat wij aan suggesties zolang wij mens zijn zeker nimmer zullen ontsnappen.

Wanneer u wordt voorgehouden dat u welvarend bent, dan zult u dat op de duur gaan geloven ook wanneer die welvaart in verhouding tot anderen zeer gering is. Wanneer men u vertelt dat u arm bent en men houdt dat steeds vol, dan zult u uzelf en uw milieu als armelijk gaan zien, al ziet u rond u ook nog veel meer ergere armoede. Uw reactie wordt bepaald en daar maak men gebruik van, bijgeloof. Een typische geloofssuggestie is bv. iets wat niet aanvaardbaar is, zonde. Zonde betekent straf, straf betekent hel. Iets is goed, dat goede betekent niet alleen dat je juist handelt ten opzichte van God, wat eigenlijk voldoende zou moeten zijn, neen, goed betekent beloning, betekent hemel, engeltjes geluk. Dat is eenvoudige suggestie, en wanneer ik nu een kerk ga bouwen en ik hang daar overal heiligen en engeltjes op, dan doe ik u daardoor steeds weer denken aan het goede en de hemel, en wanneer ik dan bovendien, in de middeleeuwen deden ze dat heel veel, allerlei duiveltjes afbeeld op plaatsen waar ze minder aangenaam zitten dan herinner ik u er ook nog aan, zonde betekent straf. Dan kan ik zelf de begrippen deugd en zonde invullen zoals ik wil. U zult daardoor geleid worden, uw gedrag wordt erdoor bepaald.

Wanneer ik dit in meer moderne zin doe, dan ga ik dit doen met advertentie campagnes bv. En wanneer ik u nu rechtuit ga zeggen product X, is altijd beter, dan komt er een ogenblik dat

u het niet gelooft. Maar wanneer ik u zeg product X heeft altijd een extra reserve dan gelooft u me wel. Waarom? Omdat dit altijd beter wel eens erg, met de feiten in strijd kan zijn. Maar dat er altijd een reserve is, dat schuift de last van een tekortkoming naar u, u hebt eenvoudig de reserve niet gebruikt die aanwezig was. U hebt het verkeerd gedaan. Dat zijn dus allerhande methoden waardoor men u brengt tot het aanvaarden van bepaalde producten als buitengewoon goed. U brengt tot aanvaarden van bepaalde levensmiddelen, geneeswijzen, economische methoden. Als we die suggestie daarbij laten dan is ze betrekkelijk waardeloos, het is alleen een middel in de handen van de verstandige en handige jongens, het zijn niet altijd de beste jongens natuurlijk, om u te laten dansen als marionetten aan een draadje, zonder dat u het zelf weet.

Wanneer we die suggestie nu eens gaan bekijken in de relatie van mens tot mens dan zien we heel andere mogelijkheden. Een arts komt bij een patiënt. Het ontreden van die arts bepaald al 50% van zijn resultaten. Wanneer die arts a.h.w. welwillendheid, dus sympathie uitstraalt, dat de patiënt het gevoel heeft deze arts is bekwaam, hij is sterk, en hij heeft interesse in me, dan zal elke daarop volgende therapie en medicatie beter aanslaan. Wat bij het toepassen van verkeerde medicatie natuurlijk wel fataal wordt, maar waarmee het voorbeeld toch niet ongedaan is gemaakt. Wanneer ik optreed tegenover een mens, onverschillig waar, op een station, op een straat of hotel, en ik doe dat met een bewustzijn van meerwaardigheid, ook al ben ik helemaal niet meerwaardig, en een zekere welwillendheid waardoor ze me kunnen aanvaarden, dan zullen ze mij hun respect geven onverschillig of ik het verdien of niet. En dat is een factor die je gebruiken kunt bv. bij een therapie. Wanneer je iemand geestelijk wilt genezen, dan kun je natuurlijk gaan werken met hypnose technieken, je kunt werken met directe uitstraling van geestelijke krachten, en je kunt werken met magnetiseren. Maar wanneer je nu goed begrijpt waar het om gaat, dan is het erg belangrijk dat die patiënt gevoelig is daarvoor. Wat heb je dus nodig, de suggestie van de kracht, de suggestie dat je je wil op kunt leggen, de suggestie dat je die geestelijke kracht bezit, dus suggestie dat die kracht uit je handen vloeit. Daardoor maken wij een patiënt receptief. Hij is dus ontvankelijk geworden voor alles wat we werkelijk kunnen presteren. En daar we geen tegenstand meer te overwinnen hebben, is het rendement veel groter. Als iemand tegen wil en dank en zonder dat hij enig vertrouwen in je heeft moet magnetiseren dan put dat uit. Dan heb je al je kracht nodig om eerst die weerstand te overwinnen. En dan heb je nog te maken met een mentaliteit die onbewust misschien de resultaten voor een deel verwerpt. Wanneer je nu dat vertrouwen hebt geschapen, die weerstand valt weg, het totaal van de aanwezige kracht kan gebruikt worden voor het werkelijke genezen, een belangrijk punt.

Een ander punt van suggestie is dus ook dat je in je omgang met medemensen een zekere mate van waan nodig hebt.

U weet zelf misschien wel dat u zo nu en dan zo slordig bent als ik weet niet wat, maar wanneer iemand komt dan ruimt u alles netjes op, de mensen moeten zien dat u netjes bent. Dat is een suggestie. U probeert een totaal ander beeld van uzelf te vestigen.

Een beeld dat niet helemaal juist is. Maar door het beeld dat u vestigt kunt u een betere relatie krijgen met uw medemensen. Dat betekent dat wij van dingen als bv. het gebruik van de stem, het gebruik van kleding, het gebruik van gebaren en al datgene wat erbij komt veel nut kunnen hebben. Wij willen een relatie met de medemensen, en die relatie die moet bestaan uit een wederkerige aanvaarding. Wanneer ik mij geef precies zoals ik ben zonder meer dan zal dat vaak moeilijk zijn. Wanneer ik een suggestie geef dat ik ergens ook nog iets anders ben dan maak ik daardoor mijn werkelijke persoonlijkheid acceptabel. Dat betekent dus dat in de normale dagelijkse verhoudingen suggestie een grote rol speelt. De actie van de suggestie is dus een werkelijkheidsverplaatsing.

Wanneer je het over spreken hebt, gewoon spreken dan kun je met die stem een bepaalde suggestie geven alleen met het timbre van die stem, door de intonatie. Wanneer ik: dus een reactie van u wil dan kan ik dat met mijn stem doen, maar dat kun u ook. Daarvoor is nodig dat je de situatie kent van diegene die tegenover je staat. Bv. u gaat een of ander magazijn binnen, er is iemand waarvan u ziet dat hij erg druk is, gejaagd en je wilt er graag iets van gedaan hebben. Dan ga je zo iemand natuurlijk toespreken op een wijze waardoor je het besef voor die vermoeidheid uitdrukt. Je gaat niet zeggen, kun je misschien even opschieten daar, dan krijg je weerstand dan wordt je niet goed geholpen. Maar zeg; neemt u me niet kwalijk

dat ik u nog stoor maar ik heb dit of dat hard nodig, kunt u me helpen. Ik heb een beroep gedaan, ik heb die vermoede mens op een voetstuk geplaatst, hij vindt het wel niet prettig dat hij iets moet doen, maar hij heeft nu het gevoel, ja er is een beroep op mij gedaan ik moet laten zien wie ik ben, en hij zal goed reageren. Spreek tegen de mensen in hun eigen taal. Dat is ook zo belangrijk. Wanneer je van iemand een reactie wilt hebben die op voet van moet liggen, dan moet je ook spreken op voet van gelijkheid. Spreekt die ander dialect, spreek ook dialect als je het kunt. Spreekt die ander heel eenvoudig, kies ongeveer dezelfde woorden.

En wanneer u dan de suggestie nog verder wil uitwerken, dan beschikt u nog over andere middelen. U hebt allemaal een zekere mogelijkheid tot het opdoen van inspiratieve indrukken. Wanneer u die indrukken gewoon ontvangt en u doet er niets mee hebben ze geen betekenis. Maar wanneer je die inspiratie nu eens in een vorm gaat gieten. Ik kan die vorm willekeurig nemen, ik kan bv. zeggen uit het totaal van uw eigen verwarringen, groeit langzaam maar zeker een begrip op, dat zich pas later zal kunnen ontwikkelen tot de werkelijkheidservaring. Als ik dat tegen u in het bijzonder zeg dan heb ik eigenlijk niets gezegd, ik heb alleen maar gezegd; ik weet dat je problemen hebt ik neem aan dat dat later wel beter wordt. Maar het klinkt anders, ik heb voor die mens een zekere aandacht geschapen op mij. En door die aandacht kan ik dus iets bereiken. Wanneer je een goede spreker hebt, bv. in de radio, dan zie je die mensen niet, en die spreker die wil uw aandacht hebben dan gaat hij ook, van een suggestie techniek gebruik maken, hij gaat suggereren dat hij iets gaat zeggen wat hij helemaal niet gaat zeggen. U wordt door zijn inleiding geboeid en de spreker kan u meetrekken in zijn gedachtewereld. Hier hebben we door vele voorbeelden het beeld van de suggestie. Suggestieve werkingen. Als ik hier zit voor u dan ben ik iemand anders dan wanneer ik sta. Wanneer ik hier sta en ik zeg de dingen dan klinken ze wat anders. Ik spreek meer over u heen. Ik kijk op u neer.

Mijn woorden zijn gewichtig. Het is een techniek, begrijpt het goed. En wanneer ik probeer iets aan te geven, dan kan ik natuurlijk zeggen, o het geluk in de hemel is zo groot. Wanneer ik dat nu zo zeg, het geluk in de hemel is zo groot (met een groot armgebaar) dan denkt u wat moet dat belangrijk zijn. Hier heeft u de werkelijke waarde van de suggestie. Zij kan dienen om de ander mee te slepen in je eigen gedachtegang, zij kan dienen om een ontmoetingsgebied een terrein voor mogelijke ontmoeting te scheppen waar dit zonder de suggestie moeilijk of misschien onmogelijk zou zijn en zij kan daarnaast dienen om de invloed uit te oefenen ook op het menselijk lichaam en dat is dan het laatste punt van dit betoog,

Het lichaam. Gedachten zijn superieur aan het lichaam d.w.z. wanneer ik iemand een ijspegel tegen de hand druk en ik heb hem eerst overtuigd dat het een gloeiende pook zal zijn, en hij kan die ijspegel niet zien, dan zal hij op het gevoel van de koude reageren als op brand, er vormen zich brandblaren. Suggestie, zelfsuggestie. Wanneer ik opga in het lijden van Jezus, zo volledig dat ik alles meebeleef, dat ik zelf aan het kruis hang dan kunnen zich tekenen van stigmatisatie gaan vertonen, al dan niet bloedend. Wanneer ik iemand vertel dat een die gesteriliseerd is, een bepaald gif bevat en de mens weet iets van de werking van dit gif af en ik prik hem er alleen even mee, dan zal hij de reacties gaan vertonen van iemand die aan die vergiftiging lijdt. De gedachten roepen dus lichamelijke reacties en ook symptomen op. Het is heel goed dat u ook dat begrijpt. Zelfs wanneer je het weet is het vaak moeilijk je aan een suggestie te onttrekken. Je denkt misschien nu ja ze zeggen nu wel die naald is gesteriliseerd maar zou het toch niet.... en dan is die bezorgdheid weer het begin van een lichamelijke reactie van, de vergiftigingsverschijnselen in dit voorbeeld. Wanneer ik dus het menselijk denken vorm, vorm ik daarmee voor een deel althans ook zijn lichamelijke toestand. Wanneer ik de mens gedachten geef van welvaart, van kracht van welzijn dan zal hij gezonder en sterker zijn in zijn eigen gevoel, hij zal daardoor natuurlijker, minder eenzijdig leven en reageren, hij zal gelijktijdig alle krachten die voor herstel mogelijk aanwezig zijn werkelijk gaan gebruiken, hij wordt gezond.

Suggestie kan heel veel doen. Wanneer ik u bv. zeg dat u door roken longkanker krijgt, dan klinkt dat misschien als een ernstige waarschuwing? Maar wanneer ik dan niet 100% zeker ben van mijn zaak dan kan ik toch beter voorzichtig zijn met die uitspraak. Want anders bereik ik dat mensen die normaal geen enkel kankerverschijnsel, zouden tonen, die ongevoelig zijn voor kanker a.h.w. pijnen en symptomen gaan vertonen van longkanker. De benauwdheden, kortademigheid gaan tonen van iemand met een longaandoening. En dan kan ik het zover brengen dat door het voortdurend volhouden van deze gedachten versterkt nu door de op zich imaginaire symptomen in het weefsel werkelijke woekering een. aantasting ontstaat. U moet

dus erg voorzichtig zijn ermee. Suggestie die we actief willen gebruiker, dient altijd positief gericht te zijn. Wanneer ik tegen u zeg: wanneer u van avond hier weg gaat, dan zult u uzelf beter en gezonder voelen dan toen u hier kwam, dan is dat in zekere zin een, suggestie. Nu weet ik dat die suggestie niet ver zal werken maar nu kan dit dit doen, ik kan -proberen u onder de invloed van deze gedachten te brengen. Het is mogelijk. Het is mogelijk dat wat die man daar zegt, wat die geest daar zegt, waar is, misschien zal ik mij inderdaad prettiger voelen. Misschien zal ik inderdaad meer ontspannen zijn en als ik u dat aan kan praten alleen dat, dan is er maar heel weinig kracht voor nodig om de zaak zo te manipuleren dat u zich inderdaad beter voelt

Ik kan dus met de suggestie op het lichaam van de mens, op zijn reactievermogen op zijn fysieke en psychische status inwerken. Ik kan die mens daarmee allerhande dingen geven, maar ik kan hem ook allerhande ontnemen. Onthoud één ding. De doorsnee mens is het westen heeft Christelijke achtergronden en opvoeding. Wanneer u het idee hebt dat u ten onrechte iets van de mensen neemt dan zult u zich schuldig voelen. Deze gevoelens van schuld brengen met zich mee de suggestie dat daar lijden bijhoort. U zult zien dat het mis gaat. Wanneer u zich schuldig voelt over het een of ander dan is het best mogelijk dat net dat lievelingsstuk van uw servies breekt, wanneer u het in handen neemt. U bestraft uzelf, ook al weet u het niet. Wees daarom positief in elke richting en suggestie naar de buitenwereld toe. Gebruik de suggestie om het contact met de medemens juister en vollediger te maken. Probeer het te gebruiken als het middel waardoor de krachten zo je die bezit en geven wil voor anderen meer aanvaardbaar te worden, en gebruik uw zelsuggestie om in u zelf de mogelijkheid te scheppen die delen van uw persoonlijkheid en begaafdheid te activeren die normalerwijze sluimerend zijn. Dan zult u inderdaad ontdekken dat u met suggestie heel veel kunt doen.

Maar een waarschuwing. U kunt met suggestie niet alles doen. Suggestie is een groot en belangrijk middel wanneer u iets achter de hand hebt, wanneer u iets in de werkelijkheid ook doet en hebt, wanneer de werking van een suggestie wordt pas gefixeerd wanneer wij de werkelijkheid ook bevestigen. Door deze bevestiging wordt zij voor degene die aan de suggestie onderhevig is deel van de werkelijkheid waarop zij lichamelijk en geestelijk welzijn en gedrag praktisch blijvend beïnvloeden gedurende een fase zijn bestaan. Bv. het hele menselijke leven of althans 7 of 8 jaar.

❖ *Kunnen wij een onderscheid maken tussen suggestie en werkelijkheid, en waar ligt de objectiviteit?*

Objectiviteit is de illusie die de mens voor zichzelf geschapen heeft om te ontkomen aan het begrip dat zijn wereld beleving en waardering altijd een subjectieve is en dat hij zelfs met zijn bewijzen nog geen objectieve waarheid kan vastleggen. Dat zij subjectief zijn geschapen en gegroepeerd. Uw objectiviteit bestaat dus in weze niet. U kunt slechts proberen zoveel mogelijk van uw eigen gedachten en gevoelens buiten geding te laten, de sublimale invloeden kunt u echter niet beheersen zodat vanuit uw onderbewustzijn altijd een zekere kleuring wordt gegeven aan de feiten. De grens tussen suggestie en werkelijkheid is eveneens moeilijk te geven. Uw werkelijkheid wordt nl. door zoveel suggestieve waarden beheerst, dat het haast ondoenlijk is om ze allen te rechter tijd te erkennen.

Zelfs wanneer u in staat bent elke suggestie op de juiste ogenblikken vast te stellen is er nog de vraag of het de moeite waard is u eraan te onttrekken. En dat betekent dat het verschil dat u kunt maken alleen dat is, van de grote suggestie en onder die grote suggestie hoort dus een verklaring zonder bewijs die voortduren herhaald wordt. Wanneer ik u voortdurend zeg ik ben één met God dan kan ik het zover brengen dat u me gaat geloven. Vooral wanneer ik niet veder uitleg op welke wijze ik het bedoel. Het is heel erg belangrijk dat u altijd kijkt, juist die dingen die met herhaling zo worden gesteld, bv. dat het u zo goed gaat. Maar aan het einde blijft toch hetzelfde gelden, wat wij aan het begin van deze bijeenkomsten altijd zeggen, ook u bent niet alwetend of onfeilbaar, u kunt niet meer doen dan denken, u kunt niet meer doen dan trachten te erkennen wat voor u vanuit uw eigen wereldje het meest juiste is.

Goeden avond vrienden.